

a) Vid. KNICHEN *de Iurisdic. Ciuit. Brunsvic. Cap. III.* VVLTEIVS *de feudis Lib. I. cap. 6. num. 5.* MYLERVS *de Statu Imp. Cap. 88. n. 4 add.* WERNHERVS *Vol. III. Obf. 2. num. 13.*

b) BERGER *Part. I. Resp. 29.*

IDEM *in Diss. de Nexu Iurisiur. Fidel. et Subiect. §. 25.*

IDEM *in Oecon. Iuris Lib. IV. Tit. 25. §. 2.*

IDEM *in Refol. Lauterb. Lib. XII. Tit. 2.*

IDEM *in Elect. Discept. For. Tit. XL. §. 7.*

IDEM *in Conclus. For. Exerc. I. Concl. 17.*

c) BERGER *in Diss. de Nexu Iurisiur. fidel. et subiect. §. 25.*

III.

ETYMOLOGIA HOMAGII.

HOMAGIVM ab HOMINE deriuari, communis est Doctorum, si paucos exceperis, qui illud, cum sit species iuramenti, a Graeco uerbo ὀμνύειν, iurare, uidebuci existimant, sententia. Firmare illam uidetur, quod ueteres pro homagio promiscue dixerunt HOMINAGIVM, HOMINIVM, HOMINISCVM, et HOMINATVM, quae uoces istud Etymon clarius exprimunt. Ut quaedam saltem exempla, fide CAROLI DV FRESNE, d commemoremus, Radulphus de Diceto, Anglus, seculo decimo tertio scripsit: *Fulco Rechin primus Stephano Blesensi HOMINAGIVM fecit.* Sugerius, Abbas Gallicus, seculi duodecimi scriptor, memorat nobilem Regis Dagoberti cathedram, in qua Reges Francorum, suscepto regni imperio, ad suscipien-